

Ето то е обкрыто съсъ злато и сребро,
И "нѣма никакво дыханіе въ него.
20 Но "Господъ е въ святый-тъ си храмъ:
"Да мълчиш прѣдъ него, всичка земле.

ГЛАВА 3.

- 1 Молитва на пророкъ Аввакума "върху Сионіоноеъ.
- 2 Господи, чухъ слухъ-тъ ти, и ся у-
бояхъ:
Господи, "оживявай дѣло-то си въ срѣдъ
години-тъ:
Въ срѣдъ години-тъ го явявай;
Въ гнѣвъ-тъ си помени милостъ.
- 3 Богъ дойде отъ юеманъ,
И "Святый отъ горж-тъ Фаранъ. (Села.)
Слава-та му покры небеса-та,
И земя-та бѣ пълна съ хвалж-тъ му.
- 4 Сяніе-то му бѣ като видѣлии-тъ:
Лучи излизахъ изъ ржж-тъ му,
И тамъ бѣ скрышица-та на крѣпость-
тъ му.
- 5 "Прѣдъ него прѣдшествоваше моръ-тъ,
И "огневици излизахъ подъ нозѣ-тъ му.
- 6 Застанж, и измѣри земїж-тъ;
Погляди, и направи да треперятъ на-
роды-тъ;
И "древни-тъ горы ся жъскрушихъ,
Вѣчни-тъ хълми ся смирихъ:
Цжтица-та му сх вѣчни.
- 7 Видѣхъ шатры-тъ на Еюопій въ скърбъ:
Поклатихъ ся опони-тъ на Мадамскж-тъ
земїж.
- 8 Разгнѣва ли ся Господь противъ рѣкы-тъ?
Да ли бѣ яростъ-та ти противъ рѣкы-тъ?
Или гнѣвъ-тъ ти противъ море-то,
Та си възлѣзъ на коне-тъ си,
И на колесницы-тъ си за избавленіе?
- 9 Излѣченъ бы вънъ лжк-тъ ти,
Както възвѣстиши на племена-та съ клѣ-
твъ. (Села.)
"Ты разда земїж-тъ съ рѣкы.
- 10 "Видѣхъ тя горы-тъ, и ся поклатихъ:
Потопъ водный напади:

и Исаи. 135; 17.*и* Исаи. 11; 4.*и* Соф. 1; 7. Зах. 2; 13.*и* Исаи. 7; надпись-тъ.*и* Исаи. 85; 6.*и* Втор. 33; 2. Суд. 5; 4. Исаи. 68; 7.*и* Наум. 1; 3.*и* Исаи. 18; 8.*и* Быт. 49; 26.*и* Наум. 1; 5.*и* Ст. 15. Втор. 33; 26, 27.*и* Исаи. 68; 4. 104; 3.*и* Исаи. 78; 15, 16. 105; 41.*и* Исаи. 19; 16, 18. Суд. 5;*и* 4, 5. Исаи. 68; 8. 77; 18.

- Бездна-та проводи гласть-тъ си,
"Повдигахъ ржц-тъ си на высоко.
- 11 "Сълице-то и луна-та застанжхъ въ жи-
лище-то си:
"Въ видѣлии-тъ на стрѣлы-тъ ти ходяж,
Въ сяніе-то отъ свѣтканіе-то на твоє-то
копіе.
- 12 Съ негодованіе си прошелъ прѣзъ земїж-тъ,
"Съ яростъ си стыкалъ народы-тъ.
- 13 Излѣзъ си за избавленіе на людіе-тъ си;
За избавленіе на помазанникъ-тъ си;
"Поразилъ си начальникъ-тъ изъ дома-тъ
на нечестивы-тъ,
Открылъ си основанія-та до вратъ-тъ.
(Села.)
- 14 Пронизалъ си съ коція-та му главж-тъ на
военачальники-тъ му:
Устремихъ ся като вихрушкъ за да мя
распѣрснатъ:
Радость-та имъ бѣ като да изѣдятъ скры-
шно сиромахъ-тъ.
- 15 "Прошелъ си прѣзъ море-то съ коне-тъ си,
Прѣзъ купове на много воды.
- 16 Чухъ, и "рѣбра-та ми ся смутихъ:
Устны-тъ ми треперяжъ отъ гласть-тъ:
Гнилота влѣзе въ кости-тъ ми,
И на мѣсто-то си ся растреперахъ,
Та да си починихъ въ день-тъ на скърбъ-тъ,
Когато възлѣзе противъ людіе-тъ
Онзи който ще ся опълчи противъ тѣхъ.
- 17 Ако и да не прозябне смоковница-та,
Нито да има плодъ по лозы-тъ.
Трудъ-тъ на маслинж-тъ да ся осути,
И нивы-тъ да не даджатъ хранъ:
Паства-та да ся истрѣби изъ оградж-тъ,
И да нѣма говеда въ кошары-тъ;
- 18 "Азъ обаче ся на веселіхъ въ Господа,
Ще ся радувамъ въ Бога на спасеніе-то си.
- 19 Йоева Господь е "сила-та ми,
И ще направи нозѣ-тъ ми като на "елен-
ни-тъ,
И ще мя направи "да ходіх по высокы-
тѣ си мѣста.
Първому пѣвшу върху струны-тѣ ми о-
рждія.

и Исаи. 77; 19.*и* Исаи. 119; 120. Ер. 23; 9.*и* Слов. 13; 15. Иса. 41; 16.*и* 61; 10.*и* Исаи. 27; 1.*и* 2 Цар. 22; 34. Исаи. 18; 33.*и* Втор. 32; 13. 33; 29.*и* Ст. 8. Исаи. 77; 19.*и* Исаи. 14; 22. Иис. Нав. 3; 16.*и* Иис. Нав. 10; 12, 13.*и* Иис. Нав. 10; 11. Исаи. 18; 14.*и* 77; 17, 18.*и* Ер. 51; 33. Амос. 1; 3. Мих.*и* 4; 13.*и* Иис. Нав. 10; 24. 11; 8, 12.*и* Исаи. 68; 21.